

det er muligt, at man kan misforstaa Paragrafen, saaledes som om Forudsætningen ikke ogsaa skulde gjælde i det Tilfælde, hvortil den nu her knyttes. — Forslagene under Nr. 3 og 4, som ganske vist udgjøre en Helhed, indeholde, som den ærede Ordfører fremhævede, en overflueligere Redaktion, og den eneste Forandring er, saavidt jeg kan se, den, at der er kommet en lille Strømmelse ind, idet Ordet „Formodning“ er udeladt. Det kan jo maasse for Nogle være en Beroligelse, at denne Henviisning til Formodningen er falde bort. — Det forekommer mig, at den nye Affattelse af § 24 paa en heldig Maade har taget Hensyn til de Forhandlinger, som førtes ved 2den Behandling, ligesom det jo ogsaa i saa Henseende er en Betryggelse, at Forslaget fremkommer fra det samlede Udvalg, og det forekommer mig navnlig, at man paa en heldig Maade her har knyttet de almindelige Bestemmelser til Reglerne i Straffelovens § 261, Noget, som der med Føie blev lagt stærkt Vægt paa ved 2den Behandling. — Forslaget under Nr. 6 a og b ere jo Redaktionsbemærkninger, som ere fremkomne paa Grund af Hensillinger fra det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig). — Til Forslaget under Nr. 7 tror jeg — hvis jeg ikke husker fejl —, at jeg selv har givet Anledning. Jeg blev opmærksom paa, at man havde stillet Indland og Udland i Modsetning, uden at tage Hensyn til, at de geografiske Forhold krævede, at man ogsaa havde en særskilt Regel for de fjernere Dele af Staten. Som det herefter vil blive affattet, vil der ingen Vanskelighed blive. Der ligger en lille Redaktionsvanskelighed deri, at Færværne jo ligefrem høre til Indlandet, hvorimod Sjøland, skjøndt det naturligtvis hører med til Riget, dog er et særskilt Lovgivningsomraade; men saaledes som det nu staar, tror jeg ikke, at der er nogen Unødtighed i Affattelsen. — Der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at Forslaget under Nr. 8 er en ren Redaktionsændring, og da der øiensynlig har været et Duffe om at tilføie en Straffebestemmelse til § 46, forekommer det mig, at en saadan ret heldig er bragt i Forslaget under Nr. 9. — Forslaget under Nr. 10 er en ligefrem Redaktion; det er øiensynlig en tyde-

ligere eller i alt Fald en smukkere Redaktion end den, der forelaa fra 2den Behandling. Jeg kan saaledes tiltræde samtlige Forslag.

Melchior: Jeg maa erkende, at de Ændringsforslag, som ere stilledes af det ærede Udvalg, i det Hele taget indeholde væsentlige Forbedringer af Loven. Det er ganske naturligt, at jeg ikke kan samstemme med Ændringsforslagene i deres Helhed, fordi jeg i det Hele taget er imod disse Paragrafer om Retshandlers Afkræftelser under visse Forhold, men jeg maa paa den anden Side indrømme, at man har bestræbt sig for — og dette er navnlig Tilfældet med § 24 — at fremstille disse Betingelser noget skarper, end Tilfældet var i den nævnte Paragraf, saaledes som den tidligere Lød. Imidlertid veed jeg ikke, om Udvalget har været fuldkommen heldig dermed. Det er jo ganske vist, at man i Stedet for som tidligere at henvise til Lovforslagets forskellige Paragrafer nu har nævnt de Tilfælde, i hvilke en stedfunden Betaling skal kunne afkræstes, og man har altsaa forsaavidt præciseret dem i den nye Affattelse, men det forekommer mig dog, at denne Præcisering taber en hel Del af sin Betydning ved en Tilføining, der er fket til Paragrafen. Der staar nemlig i Ændringsforslaget: „Har Skyldneren paa en Tid, hvor han er undvegen for Gjæld“ — det er det ene Tilfælde — „eller hvor hans Bo af nogen Fordringshaver er begjert taget under Konkursbehandling“ — det er det andet Tilfælde —, og derpaa tilføies: „eller hvor han som Følge af, at han har set sig nødsaget til at standse sine Betalinger eller af andre Grunde maatte forudse sit Fallissement som nær forestaaende, foretaget nogen Disposition osv.“, saa skal den stedfunde Betaling eller den trufile Disposition gaa tilbage og det Modtagne eller dets Værdi tilbagegives, hvis paagjældende Kreditor, den Gang Betalingen fandt Sted eller Dispositionen blev truffen, var vidende om de foransførte Omstændigheder. Men denne sidste Bestemmelse: „eller af andre Grunde maatte forudse sit Fallissement som nær forestaaende“ indeholder for mig alle mulige Tilfælde. Dette, om en Debitor af en eller an-